

den nuværende Station vil søge at bevare nogen som helst Godstrafik, thi hvis han vil bygge en Personstation, som blot nogenlunde skal tilfredsstillende ikke blot nu, men ogsaa i en nogenlunde passende Fremtid, maa han sikkert jage al Godstrafik bort derfra, og derved vilde man altsaa komme til, at den sydlige Del af Kjøbenhavn vilde have nogenlunde nær til en Personstation, den nordlige Del nogenlunde nær til en Godstation; altsaa vilde hverken den ene eller den anden Del af Byen blive tilfredsstillende betjent. Jeg skal senere med Hensyn til Godstationen komme ind paa de Indvendinger, det ærede Medlem gjorde mod Regeringsforslaget og mod den nuværende Stations heri foreslaaede Flytning fra nord for Vesterbrogade til Syd for samme, sammenlignet med det, han foreslaaer. Han vil nu derimod flytte den Godstation, der nu ligger i den sydlige Del af Byen helt op nord for Store Kongensgade, altsaa op i Glaciet. Sa, at man ikke der ganste anderledes rører ved bestaaende Interesser end efter Regeringsforslaget er mig ufatteligt, saa meget mere som Regeringsforslaget i øvrigt ogsaa har tænkt sig en Godstation for den nordlige Del af Byen, men ganste vist har det ikke tænkt paa helt at berøbe den sydlige Del af Byen det Gode, den har. Saa gjorde det ærede Medlem sig til Talsmand for æstetiske Hensyn, da han omtalte Boulevardbanen; men vil man se æstetisk paa hele dette Spørgsmaal, saa gad jeg nok se, hvad man vilde sige, hvis man vilde lægge ikke en let lille Station, anlagt saa hensynsfuldt, som Regeringen foreslaaer, men en stor Godstation, med al den Støj og Røg og de Ulemper, den bringer med sig midt ind i den Del af Byen, der virkelig er et af Byens smukkeste og mest tiltalende Kvartaler. At det at tage Grønningen, Smedelinien, de vestlige Kastelbatterier og gøre dem til en stor Godstation, kan forlignes med overhovedet at tage æstetiske Hensyn, er mig ganste ufatteligt. Lad os imidlertid forlade dette, i det hele hvad der kan siges mod Forslaget som en tilfredsstillende Løsning, og lad os dernæst se Sagen fra den økonomiske Side. Jeg skal da først komme ind paa de Arealer, som denne Station vil okkupere. Det er ganste vist, at en Station, lagt hensynsfuldt over for de omliggende Strøg, som Regeringsforslaget er lagt, vil kunne værdisørge de omliggende Ejendomme, medens en Station, lagt saa hensynsløst, som den vil blive det efter det ærede Medlems Forslag, kun vil værdisørge de omliggende Arealer. Der vil ikke let blive Tale om, at

Regeringen er i Stand til at sælge, hvad der bliver tilbage — thi der bliver dog en Del tilbage — af Kastelet til andet end til Brug for Oplagspladser, men saa faar man sandelig ikke den Værdi ud, som naar man kan sælge dem ganste anderledes frit, som efter Regeringens Forslag. Dette skal jeg dog foreløbig se bort fra, ligesom jeg skal se bort fra, at jeg overhovedet ikke kan se, hvorledes det er muligt at sige, at Forslaget i og for sig rummer en Løsning af Spørgsmaalet, derfor kunde det vel endda tænkes at være en Løsning, man kunde komme ind paa. Det er ikke hver Dag, der tilbydes 20 Millioner. Som Brown siger i Soldaterløjer: „Jeg lader Iu ikke 20 Millioner gaa fra mig,“ det antager jeg heller ikke, at Tinget vilde gøre, hvis det virkelig faktisk var saaledes, at man bedre kunde løse Spørgsmaalet paa den Maade og putte de 20 Millioner i Lommen. Det vil jeg imidlertid sætte et lille Spørgsmaalstegn ved; ja, jeg vil sætte et stort Spørgsmaalstegn derved. — Jeg kommer derved naturlig og nødvendig ind paa at undersøge Udgifterne ved Regeringens Forslag, og jeg gør det saa meget hellere, som der fra et andet æret Medlem er fremkommet Ytringer, som efter min Mening ikke stemme ganste med de faktiske Forhold. Det var det ærede Medlem fra Kalundborg (M. Sørensen), som sagde, at vi staa her ikke over for 24 Mill., men over for 31½ Mill. Sa, naar man lægger til alt, hvad man kan, og ikke trækker fra, hvad man kan, saa kommer man til forkerede Tal. Nej, Regeringens Forslag har til Forskel fra det Forslag, som det ærede Medlem fra Vestervig gør sig til Talsmand for, med Rette kunnet se bort fra selve Arealhvervelsspørgsmaalet, og hvorfor har det med Rette kunnet gøre det? Fordi det efter en Undersøgelse, som jeg tror er ret dybtgaaende og forsvarlig, havde vist sig, at de Arealer, som ville kræves, ikke blot af private, og ikke blot af Kommunen, men ogsaa af Staten, vilde omtrent blive erstattede ved de Arealer, som Forslaget vil give fri. Det ærede Medlem fra Kalundborg nævnedes meget rigtig, at de Arealer, som behøvedes, vilde repræsentere ca. 7,200,000 Kr. Af dem ere i øvrigt nu nogle erhvervede, noget, som Regeringens Forslag altsaa kan tage til Indtægt, og som det ærede Medlem ogsaa tog sig til Indtægt, thi han tog sig ogsaa til Indtægt, at der er eksproprieret Areal for en Bane fra Nord ned til Frihavnens Rangerstation. Dermed vilde Arealhvervelsen ganste sikkert komme noget ned under 7 Millioner, og at Tallet ikke er væsentlig forkeret, er der kommet i alt Fald et Korrektiv paa ved, at man